

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010314
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2515010314.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci obžalovaných I. Q. a spol., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona sčasti spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o sťažnosti obžalovanej M. S. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 31.5.2016, č.k. 1T/78/2015-791, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9.6.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovanej M. S., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 31.5.2016, č.k. 1T/78/2015-791 podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku žiadosť obžalovanej M. S. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku neprijal písomný sľub obžalovanej a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nenahradil obžalovanej väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že obvinená bola uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. Tp/24/2015 zo dňa 09.06.2015 podľa § 87 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodu § 71 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku vzatá do väzby. Lehota väzby u obžalovanej M. S. začala dňa 07.06.2015 od 09:30 hod., kedy došlo k obmedzeniu osobnej slobody obžalovanej. Uznesením Okresného prokurátora v Piešťanoch Pv 405/15/2204-37 z 18.06.2015 podľa § 79 odsek 1 Trestného poriadku bola prepustená obžalovaná M. S. z väzby v danej trestnej veci s tým, že bude bezodkladne dodaná do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý jej bol nariadený Okresným súdom Bratislava 2 so veci sp. zn. 0T/400/2013 zo dňa 15.12.2014. Uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/78/2015 zo dňa 07.04.2016, právoplatným 07.04.2016 bola obžalovaná M. S. opätovne vzatá do väzby dňom 15.04.2016, kedy bola prepustená z výkonu trestu odňatia slobody uloženého jej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 5T/90/2015 zo dňa 17.06.2015, právoplatný dňa 20.10.2015.

Dňa 16.05.2016 bola Okresnému súdu Piešťany doručená žiadosť obžalovanej o prepustenie z väzby na slobodu a o nahradenie väzby písomným sľubom obžalovanej.

Prvostupňový súd došiel k záveru, že u obžalovanej M. S. naďalej pretrvávajú dôvody väzby tak, ako boli ustálené uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/78/2015 zo dňa 07.04.2016. Existuje dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo trestu, keďže bol na ňu vydaný príkaz na zatknutie Okresným súdom Bratislava 2 sp. zn. 4T/162/2014 zo dňa 25.05.2015, pričom k jej zadržaniu prišlo dňa 07.06.2015. Sama obžalovaná uviedla, že do Piešťan sa s obžalovaným I. Q. prišla schovať, nakoľko vedela, že ju hľadajú policajti. Týmto je daný dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku. Nakoľko sa obžalovaná opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti a dlhodobo užívala drogy, pričom predchádzajúce odsúdenia nemali na ňu prevýchovný účinok, je tu dôvodná obava, že bude pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti a

takto si zaobstarávať prostriedky na obživu, resp. na konzumáciu drog, čím je daný dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Skutočnosť, že voči obžalovanej sa vedie trestné stíhanie za prečin krádeže spolupáchateľstvom v inej trestnej veci dostatočne odôvodňuje obavu, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu pokračovala v trestnej činnosti. Mnohosť čiastkových útokov prečinu krádeže v danej trestnej veci ako aj jej trestné stíhanie v iných trestných veciach dostatočne odôvodňuje aj primeranosť väzby, bez ohľadu na to, že medzičasom obžalovaná vykonala nepodmienečný trest v trvaní 10 mesiacov. S poukazom na osobu obžalovanej, jej doterajšiu majetkovú, resp. drogovú trestnú činnosť a opakované odsúdenia, ktoré neviedli k jej náprave, súd má za to, že obžalovaná nespĺňa ani podmienky na nahradenie väzby písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obžalovaná podala bezprostredne po vyhlásení uznesenia sťažnosť, ktorú bližšie odôvodnila tým, že súd, ktorý na ňu vydal príkaz na zatknutie ju po zatknutí prepustil. Dôvody na jej väzbu nie sú dané. Prokurátor sa práva podať sťažnosť vzdal.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti obžalovanej proti napadnutému uzneseniu, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako i konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd nezistil dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, najmä § 72 ods. 2 Trestného poriadku. Obžalovanej a jej obhajcovi bola poskytnutá možnosť, aby sa k otázke väzby vyjadrili.

Pokiaľ ide o samotné rozhodnutia o väzbe obžalovanej, toto považuje sťažnostný súd za vecne správne. Obžalovaná svoju žiadosť o prepustenie z väzby odôvodnila tým, že už jej v poradí prvé vzatie do väzby bolo v rozpore so zákonom, nakoľko pri rozhodovaní sudcu pre prípravné konanie nebolo prítomný obhajca, hoci je jeho prítomnosť súd povinný zabezpečiť v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky. Poukazuje tiež na skutočnosť že výkon trestu odňatia slobody v trvaní desiatich mesiacov má vplyv na trvanie obavy z pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Počas výkonu tohto trestu vykonala ochranné liečenie a preto nepovažuje za správne odôvodňovať jej väzbou drogovou závislosťou. Podľa názoru žalovanej ju jej obhajca nesprávnym spôsobom poučil o tom, aby nepodala sťažnosť proti rozhodnutiu súdu o opätovnom vzatí do väzby po skončení výkonu trestu a tento neobhajuje jej záujmy. Preto žiadala o prepustenie z väzby, pričom zároveň dala písomný sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, prípadne navrhla nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Sťažnostný súd preskúmal správnosť napadnutého uznesenia z toho pohľadu, či od vzatia obžalovanej do väzby uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 7. 4. 2016, došlo k zmene skutočností, ktoré sú rozhodné pre trvanie väzby. Pri opätovnom vzatí obžalovanej do väzby okresný súd konštatoval, že u nej trvá obava z úteku, respektíve skrývania sa, aby sa vyhla trestnému stíhaniu. Rovnako pretrvávajú obavy, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Dokazovanie, ktoré bolo dosiaľ vykonané na hlavnom pojednávaní potvrdzuje podozrenie, že obžalovaná sa dopustila spáchania trestnej činnosti majetkového charakteru, ktoré sa jej kladie v obžalobe za vinu. Vyplýva to z výsledkov doteraz vykonaného dokazovania, najmä výsluchov oboch obžalovaných, ako i svedkov. Samotná obžalovaná tento materiálny základ jej trestného stíhania nijakým spôsobom nenamieta. Pokiaľ ide o konkrétne skutočnosti odôvodňujúce jej väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku, sťažnostný súd konštatuje že i v súčasnom štádiu trestného stíhania sú oba tieto väzobné dôvody prítomné. Skutočnosť, že obžalovaná si pred svojím opätovným vzatím do väzby vykonala trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, neznamená automatický zánik obavy zo správania, kvôli ktorému bola pôvodne vzatá do väzby. Obava z útekového správania sa obžalovanej vyplýva z jej konania, ktoré predchádzalo jej zatknutiu v inej trestnej veci. Vyjadrenie obžalovanej o tom, že do Piešťan prišli kradnúť a aj preto, že vedeli, že Bratislave ju hľadajú policajti, svedčí o jej prístupe k dodržiavaniu zákonov. Správanie obžalovanej jasne deklaruje, že nemá vôľu dobrovoľne sa podriať príkazom orgánov verejnej moci aj je náchylná uspokojovať svoje životné potreby páchaním majetkovej trestnej činnosti. Obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti vyvoláva jej trestná minulosť, keď bola opakovane odsúdená za trestnú činnosť. Podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, pre ktorú je aktuálne trestné stíhaná nasvedčuje tomu, že predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovanú ten výchovný účinok, aby j odradili od spáchania ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaná je užívateľkou

drog, čo znásobuje obavu jednak z jej útekového správania sa, ako i z pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Obžalovaná uvádza, že vo výkone trestu odňatia slobody sa podrobila liečeniu, ktoré bolo úspešné. Sťažnostný súd na tomto mieste zdôrazňuje, že úspešnosť liečby drogovu závislých osôb v prvom rade závisí od ich ochoty zmeniť spôsob života a ochoty abstinovať od užívania návykových látok. Vynútená abstinencia obžalovanej vo výkone trestu odňatia slobody, s prehliadnutím na doterajší spôsob vedenia života, nie je pre súd zárukou, že po skončení tejto absencie nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Na tomto mieste súd znovu poukazuje na to, že obžalovaná už bola opakovane vo výkone trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedeného možno súhlasiť so záverom prvostupňového súdu, že u obžalovanej naďalej pretrvávajú oba dôvody väzby. Pokiaľ ide o rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým neprijali písomný sľub a nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovanou, tieto rozhodnutia považuje sťažnostný súd rovnako za správne. Na použitie oboch týchto inštitútov sa vyžaduje existencia okolností, ktoré majú základ buď v osobe obžalovanej alebo v okolnostiach prípady. Podľa názoru súdu osoba obžalovanej (vzhľadom na jej vyššie uvádzanú trestnú minulosť) nedáva záruku, že nahradenie väzby použitím iného, miernejšieho inštitútu Trestného poriadku, splní v tomto prípade svoj účel. Okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu aktuálnej trestnej činnosti rovnako neodôvodňujú použitie uvedených inštitútov.

Ak obžalovaná argumentuje, že jej vzatie do väzby uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 7. 4. 2016 bolo vykonané v rozpore so zákonom, sťažnostný súd sa s týmto jej názorom nestotožňuje. Rovnaké skutočnosti, ktoré existujú v súčasnosti, existovali i v čase jej opätovného vzatia do väzby. Práva obhajoby boli obžalovanej zaručené tak v prípravnom konaní, ako je v konaní pred súdom. Aj s prihliadnutím na možnosť ukladania súhrnného trestu, v prípade, že bude v aktuálne prebiehajúcom trestnom konaní uznaná za vinnú, je doterajšia doba trvania jej väzby primeraná a proporcionálna vo vzťahu k trestu, ktorého uloženie jej hrozí. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia, sťažnostný súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovanej proti uzneseniu prvostupňového súdu nie je dôvodná. Preto rozhodol o jej zamietnutí podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.